

като амулети в Тоскана. Черните кокошки се смятат за слуги на вещиците. В Румъния череп от овен, поставен на границата на енорията, пази добитъка от болести; очевидно той се явява фетиш във всички времена. В славянските, естонските и италианските приказки черните птици винаги се свързват с дявола – за да бъде той умилолюбив, трябва да се принесе в жертва черен петел. В Румъния битова любопитното вярване, че (черната) кокошка Брахмапутра е дете на дявола и юдейско момиче – доста незначителен резултат за такива умни родители.

Изгубилата се крава ще бъде предпазена от вещици, ако собственикът ѝ забие ножици в централната напречна греда в дневната си. Ножиците присъстват доста често в народното творчество; Фридрих обяснява това с отрязването на нишките на живота от богините на съдбата. Така например върху една римска монета (Екхел¹⁷¹, „Numis. Vet.“, VIII, с. 358) е изобразена Юнона, която държи ножиците на смъртта. Шведска приказка разказва, че първоначално лястовицата била помощница на Дева Мария, но ѝ откраднала ножиците и заради това била превърната в птица – смята се, че лястовичата опашка наподобява откраднатия предмет. Циганите в Англия използват ножиците в заклинания.

Ако се извие вихрушката, това означава, че дяволът танцува с вещица и който приближи твърде много, може да бъде отнесен в ада (което се е случвало на мнозина в ураганите и виелиците в Западна Америка), но може да се отърве и само с изгубена шапка.

Много опасно е да се сочи към дъга или приближаваща гръмотевична буря. Вероятно дяволът, който тук управлява вихрушките и насочва бурите, възприема този жест като неучтив. Той наказва всеки, който сочи към дъгата, с разяждаща болест. За отклоняване на гръмотевици комат хляб със забит в него нож се върти на пода на таванското помещение в къщата,

¹⁷¹ Йозеф Хилариус Екхел (1737–1798) – прочут австрийски нумизмат. Тук вероятно се посочва неговото най-голямо съчинение „Doctrina numorum veterum“ в осем тома, публикувано във Виена в периода 1792–1798 г. – б. пр.